

Strana 1/Side 1

Jiří Družecký
DVOJKONCERT PRO HOBOJ
A TYMPÁNY
S DOPROVODEM ORCHESTRU C DUR
DOUBLE CONCERTO IN C MAJOR
FOR OBOE AND KETTLEDRUMS
WITH ORCHESTRA ACCOMPANIMENT

- I. Allegro spiritoso 10:18**
II. Romance. Larghetto 8:40
III. Rondo. Allegro 4:43

Kadence/Cadences of František X. Thuri

PAVEL VERNER — hobojo/oboe
VLADIMÍR VLASÁK — tympány/kettle-
drums

Strana 2/Side 2

Ivana Loudová
DRAMATIC CONCERTO
PRO SÓLOVÉ BICÍ NÁSTROJE
A DECHY

DRAMATIC CONCERTO
FOR SOLO PERCUSSION
AND WIND ORCHESTRA

- I. Patetico 4:42**
II. Misterioso 5:23
III. Animato 5:38

VLADIMÍR VLASÁK — bicí/percussion

Symfonický orchestr hl. m. Prahy FOK
Prague Symphony Orchestra
řídí/cond. JIŘÍ BĚLOHLÁVEK

Recorded from 22 to 24 April, 1987, at the
Smetana Hall of Prague's City House
Music director Milan Slavický
Sound engineer Václav Zamazal

Cover © Stanislav Diviš, 1987

Photo © Ivan Pinkava, 1987

Sleeve-note © Milan Slavický, 1987

Translations © Helena Pospíšilová, 1987,

© Bedřiška Adamičková, 1987

Editor Jiří Gemrot

Technical editor Marie Šemberová

PANTON, Publishers for the Czech Music Fund,
Prague 1, Řiční 12, 118 39

Printed by Panton

MADE IN CZECHOSLOVAKIA

EXPORTER ARTIA PRAGUE

Koncertantní uplatnění bicích nástrojů v rozpětí dvou století — to je téma této desky přinášející skladby dvou českých autorů minulosti a přítomnosti. Nejranější počátky vystoupení bicích nástrojů z hloubi orchestru od rytmicky podpůrné funkce k jejich sólistickému využití dokumentuje **Dvojkonzert pro hoboje a tympány s doprovodem orchestru C dur** od **JIRÍHO DRUŽECKÉHO** (1745—1819), jedno z prvních koncertantních děl tohoto druhu. Družecký sám byl virtuosem jak na dechové, tak i na bicí nástroje; zprvu působil jako vojenský kapelník a polní tympánista, podstatnou část svého dalšího dosud jen fragmentárně zmapovaného života prožil v tehdejších Uhrách, a to v Bratislavě (ve službách knížete A. Grassalkoviče) a poté v Budapešti, kde byl v závěru života (od roku 1813) hudebním ředitelem ve službách uherského palatina. Dobově byl znám především tvorbou pro dechové harmonie, dnes znovu s velkým zájmem oživovanou — jeho Harmonie pro 21 dechových nástrojů vznikla např. ke korunovací Leopolda II. v bratislavském dómu (1790) a o rok později ji provedl Antonio Salieri ve Vídni.

Dnes v gramofonové premiéře uváděný Dvojkonzert pochází z budapeštských archívů, kde jej před 12 lety spartoval mladý pražský hráč na bicí nástroje Martin Kopřiva. Od té doby byl koncert již mnohokrát pódiově proveden; k jeho celkovému vyznění podstatně přispívají i kadence Františka X. Thuriho.

O dvě staletí později, v naší současnosti, se bicí nástroje staly nejen bohatě rozvinutou orchestrální sekcí, ale i předmětem sólistické a souborové hry a dokonce i soutěžními nástroji. Tuto okolnost dokumentuje druhá skladba naší desky; skladatelka **IVANA LOUDOVÁ** (nar. 1941), někdejší absolventka a aspirantka pražské AMU (Emil Hlobil, Miloslav Kabeláč) a stipendistka Oliviera Messiaena a Andrého Joliveta v Paříži (1971), věnovala bicím nástrojům celou řadu koncertantních i sólových kompozic. Její **Dramatic Concerto pro sólové bicí nástroje a dechy**, vzniklo v roce 1979 z podnětu American Wind Symphony Orchestra z Pittsburghu (USA), kde bylo pod taktovkou Roberta Austina Boudreauxa následujícího roku premiérováno. Bylo tehdy vybráno jako povinná skladba pro III. kolo a pro finále mezinárodní interpretační soutěže dechových a bicích nástrojů — vítěz soutěže Steven Schick pak skladbu reprizoval na řadě koncertů v různých zemích. Trívětá kompozice má přímoučarou formovou výstavbu a sólové bicí nástroje zde jsou rytmicky i bohatstvím dění dominující složkou. První věta (Patetico) je založena na blokové práci se skupinami nástrojů, druhá (Misterioso) se rozvíjí v barvitých polymelodických pletivech dechů, zatímco ve finální větě (Animato) je vyhrazen velký prostor sólistově zručnosti a fantazii v rozsáhlých sólových kadencích.

VLADIMÍR VLASÁK patří v oboru hry na bicí nástroje k výrazným osobnostem pražského hudebního života. Po léta působí jako tympánista a vedoucí skupiny bicích nástrojů Symfonického orchestru hl. města Prahy FOK a jako profesor pražské konzervatoře, kde vychoval několik generací absolventů. S několika žáky a kolegy vytvořil Pražský soubor bicích nástrojů a vyvolal v život řadu ansámblových i sólových kompozic soudobých českých autorů. Uskutečnil řadu sólistických vystoupení a rozhlasových i gramofonových nahrávek jako sólista i vedoucí Pražského souboru.

PAVEL VERNER je rovněž dlouholetým předním členem Symfonického orchestru hl. m. Prahy FOK, k jehož výkonům přispívá jako I. hoboista svou osobitou kvalitou. Má na svém kontě bohatou činnost sólistickou a věnuje se se zaujetím i komorní hře, především jako člen souboru Musica da camera Praga.

The concertante use of percussion instruments in the span of two centuries—that is the theme of the present record bringing out compositions of two Czech authors of the past and present. The earliest beginnings of the advancement of percussion instruments from the depth of an orchestra from their rhythmically supporting function to their solo use are illustrated by the **Double Concerto in C major for oboe and kettledrums with orchestra accompaniment** by **JIRÍ DRUŽECKÝ** (1745—1819), one of the first concertante works of

its sort. Družecký himself was both a wind and percussion virtuoso; after functioning as a military bandmaster and field tympanist, he spent most of his further—so far only partly mapped out—life in Historic Hungary, namely in Bratislava (in the Duke H. Grassalkovitch's employ), then in Budapest, where he was Director of music in a Hungarian palatine's employ at the end of his life (from 1813). In his time he had been known, above all, for his creation for wind harmonies, revived again with great interest at present — e.g. his Harmony for 21 Wind Instruments came into existence in honour of the coronation of Leopold II in Bratislava cathedral (1790), and was produced also by Antonio Salieri in Vienna a year later.

The Double Concerto presented here on the gramophone record for the first time comes from the Budapest archives, where it was scored by a young Prague percussion player Martin Kopřiva 12 years ago. Since then the Concerto has been performed many times; its general result profits considerably also by the cadences of František X. Thuri.

Two centuries later, in our time, percussion instruments have not only become a highly developed orchestral section but the subject of solo and ensemble playing as well, and even instruments of competition. This fact is proved by the other composition of the present record; the composer **IVANA LOUDOVÁ** (born 1941), a graduate and postgraduate from the Prague Academy of Musical Arts (Emil Hlobil, Miloslav Kabeláč) and scholarship-holder of Olivier Messiaen and André Jolivet in Paris (1971), has devoted a number of concertante and solo compositions to the percussion. Her **Dramatic Concerto for solo percussion and wind orchestra** originated in 1979 at the instance of the American Wind Symphony Orchestra of Pittsburgh (USA), where the work received its premiere under the baton of Robert Austin Boudreau the following year. It was then chosen as a compulsory composition for the 3rd round and for the finale of the international interpretation competition of wind and percussion instruments—the winner of the competition then repeated the piece at numerous concerts in various countries. The three-movement composition has a straight-lined formal design, and the solo percussion instruments are the dominant component both rhythmically and as to the abundance of action. The first movement (Patetico) is based on block work with the groups of instruments, the second (Misterioso) unfolds in colourful polymelodic network of the winds, while in the final movement (Animato) a large space is given to the soloist's skill and fantasy in extensive solo cadences.

VLADIMÍR VLASÁK belongs to the prominent figures of the Prague musical life in the field of percussion playing. For years he has been functioning as a tympanist and leader of the group of percussion instruments of the Prague Symphony Orchestra, and as Professor of the Prague Conservatory, where he has educated several generations of students. Together with several of his pupils and colleagues, he has formed the Prague Percussion Band and brought forth a number of ensemble and solo pieces of contemporary Czech composers. He has realized numerous solo performances and radio and gramophone recordings both as a soloist and leader or the Prague Band.

PAVEL VERNER has also been a foremost long-time member of the Prague Symphony Orchestra, to whose performance he contributes as the 1st oboist with his individual quality. He has rich soloistic activity to his credit, and devotes himself with deep interest also to chamber playing, primarily as a member of the ensemble Musica da camera Praga.

Die konzertante Auswertung der Schlaginstrumente in der Zeitspanne von zwei Jahrhunderten — dies ist das Thema der vorliegenden Schallplatte, welche Werke zweier tschechischer Autoren der Vergangenheit und der Gegenwart bietet. Ein Dokument des frühesten Stadiums, in dem sich die orchestergebundenen Schlaginstrumente aus ihrer lediglich den Rhythmus unterstützenden Funktion zu solistischer Aktion emanzipierten,

liegt uns in dem **Doppelkonzert C-Dur für Oboe und Pauken mit Orchesterbegleitung** von **JIRÍ DRUŽECKÝ** (1745—1819) vor. Es ist eines der ersten konzertanten Werke dieses Genres. Družecký selbst beherrschte in virtuoser Manier sowohl Blas- als Schlaginstrumente; er wirkte anfangs als Militärkapellmeister und Heerpauker, den wesentlichen Teil seines weiteren, bisher nur bruchstückmäßig erschlossenen Lebens verbrachte er im damaligen Ungarn, zuerst in Preßburg (heute Bratislava) im Dienst des Fürsten A. Grassalkowitch, später in Budapest, wo er in seinen letzten Lebensjahren (seit 1813) als Musikdirektor im Dienst des Ungarischen Vizekönigs stand. In seiner Zeit war er vor allem durch seine Kompositionen für Blasharmonien bekannt, die in unserer Zeit mit großem Interesse erneut ins Leben gerufen werden. Seine Harmonie für 21 Blasinstrumente entstand z.B. anlässlich der Krönungsfeier Leopolds II. im Preßburger Dom (1790) und wurde ein Jahr darauf von Antonio Salieri auch in Wien durchgeführt.

Die Schallplattenpremiere von Družeckýs Doppelkonzert verdankt ihre Entstehung dem in Budapester Archiven deponierten Notenmaterial, welches vor zwölf Jahren von dem jungen Prager Schlagzeuger Martin Kopřiva spartiert wurde. Seit der Zeit erklang das Werk schon viele Male auf den Konzertpodien. Einen wesentlichen Beitrag zu seinem Gesamtsound stellen die von František X. Thuri komponierten Kadenzen vor.

Zwei Jahrhunderte später, in unserer Zeit, entwickelten sich die Schlaginstrumente nicht nur zu einer reichentfalteten Orchestersektion, sondern auch zu Trägern des Solo- und Ensemblespiels und sogar zu Wettbewerbinstrumenten. Diesen Umstand dokumentiert die zweite auf unserer Schallplatte eingespielte Komposition: das **Dramatic Concerto für Solo-Schlaginstrumente und Bläser** von **IVANA LOUDOVÁ**. Die Komponistin (geb. 1941), Absolventin und Aspirantin der Prager Akademie der musischen Künste (Emil Hlobil, Miloslav Kabeláč) und Stipendistin bei Olivier Messiaen und André Jolivet in Paris (1971), widmete dem Schlagzeug eine Reihe konzertanter und solistischer Werke. Ihr Dramatic Concerto entstand im Jahre 1979 auf Anlaß des Pittsburgher American Wind Symphony Orchestra. In Pittsburgh wurde es auch im nachfolgenden Jahr unter der Leitung von Robert Austin Boudreau uraufgeführt. Es wurde damals als Pflichtstück für die dritte Runde und für das Finale des internationalen Interpretationswettbewerbes von Blas- und Schlaginstrumenten vorgeschrieben. Der Laureat dieses Wettbewerbes, Steven Schick, setzte das Werk wiederholt bei seinen Konzertreisen in verschiedenen Ländern auf sein Programm. Die dreisätzige Komposition hat eine geradlinige Formstruktur und die Solo-Schlaginstrumente repräsentieren darin durch Rhythmus und Ausdrucksvielfalt die dominierende Komponente. Der erste Satz (Patetico) ist in Blockarbeit mit Instrumentengruppen begründet, der zweite Satz (Misterioso) entfaltet sich im farbfreudigen polymelodischen Gewebe der Bläser, während der Finalsatz (Animato) dem Solisten in weitläufigen Solokadenzen einen breiten Spielraum für technische Fertigkeit und Phantasie einräumt.

VLADIMÍR VLASÁK zählt zu den markanten Persönlichkeiten des Prager Musiklebens auf dem Gebiet des Schlagzeugspiels. Er wirkt viele Jahre hindurch als Pauker und Führer der Schlagzeuggruppe im Orchester der Prager Symphoniker und als Professor am Prager Konservatorium, wo er einige Schülergenerationen ausbildete. Gemeinsam mit einigen Kollegen und Schülern gründete er das Prager Schlaginstrumentensemble und regte zeitgenössische tschechische Autoren an, eine Reihe Ensemble- und Solowerke für dieses Musikgenre zu komponieren. Er gibt solistische Konzerte und realisiert Rundfunk- und Schallplatteneinspielungen, sowohl als Solist als auch als Leiter des Prager Ensembles.

Auch PAVEL VERNER ist seit Jahren vorrangiges Mitglied der Prager Symphoniker, zu deren Leistungen er als erster Oboist durch seine individuelle künstlerische Qualität beiträgt. Er kann auf eine reichhaltige Konzerttätigkeit zurückblicken und widmet sich mit großem Engagement dem Kammerspiel, besonders als Mitglied des Ensembles Musica da camera Praga.